

بررسی اوضاع نابسامان تیم‌ملی در آستانه جام‌جهانی در گفت‌وگوی «جوان» با رسول کربکندی، مربی و پیشکسوت فوتبال

خدا جام جهانی را برای ایران به خیر بگذراند!

آدم‌های ناشناخته برای فوتبال ایران تصمیم می گیرند

گفت‌وگو
شیواندورزی
می‌شود و تا چشم برهم بزنیم، دیدار حساسی و

سخت ۳۰ آبان با انگلیس در جام جهانی قطر از راه می‌رسد. اهمیت این موضوع را بسیار کشورهای حاضر در این آوردگاه درک کرده‌اند، ولی مدیران فوتبالی ما تازه یادشان افتاده است سرمربی کروات در حدواندازه‌های نیکمت تیم‌ملی نیست. گویا فراموش کرده‌اند با همین اسکوچیچ صعودی سریع و مقتدرانه را تجربه کردیم. متأسفانه دخالت‌های بیرونی، سرکشی برخی بازیکنان لژیونر و اسمی تیم‌ملی و البته بی‌کفایتی مدیران فدراسیون داستان برکناری غیر حرفه‌ای اسکوچیچ و مذاکره یا گزینه‌های داخلی را به راه انداخت، به همین بهانه سراغ رسول کربکندی، مربی فوتبال، پیشکسوت و دروازه‌بان اسبق تیم‌ملی رفته‌یم تا تأثیر تغییر کادرفنی و از بین رفتن اقتصاد در تیم‌ملی در آستانه جام جهانی را مورد بررسی قرار دادیم. ■■■

داستان برکناری اسکوچیچ را همه شنیده‌اند. **چطور می‌شود که در ادامه کوتاه باقی مانده تا جام جهانی آقایان یاد تغییر کادرفنی افتادند؟**

مشابه اتفاقاتی را که در فوتبال ما می‌افتد در هیچ کجای دنیا نمی‌بینید؛ فوتبالی که هنوز نه رئیس

درد

اسکوچیچ در زمانی این مسئولیت را قبول کرد که دیگران حاضر به پذیرفتن این ریسک نبودند و به جام جهانی نگاه می‌کردیم دیگر به جام جهانی لاقل از فوتبال کشورمان شناخت دارد. اگر قرار باشد مربی خارجی بیاوریم تا بیاید و با فرهنگ و فوتبال ایران آشنا شود، همین زمان کم را نیز از دست می‌دهیم. آرزوی منی کنیم این تصمیمات غیر حرفه‌ای نیز در فوتبال ملی ختم به خیر شود.

اسکوچیچ در زمانی این مسئولیت را قبول کرد که دیگران حاضر به پذیرفتن این ریسک نبودند و به جام جهانی نگاه می‌کردیم دیگر به جام جهانی نخواهیم رسید، چندماه از صعودمان به این مسابقات گذشته، ولی هنوز سر انتخاب مربی و داخلی بودنش بحث می‌کنند!

است، چقدرش فوتبالی و نقش داللا چقدر بوده است. در هر صورت آدم‌های ناشناخته برای فوتبال ایران تصمیم می‌گیرند. خدا کند سرمربی جدید از پس بازیکنان اسمی تیم‌ملی بربیاید و در جام جهانی حضوری ابروند داشته باشیم.

برکناری اسکوچیچ و انتخاب سرمربی جدید درست است یا غلط؟

اصلاً این تصمیم را قبول ندارم و قطعاً تصمیم اشتباهی است. اگر تصمیم به تغییر بود، باید روز بعد از صعود به جام جهانی این کار انجام می‌شد نه اینکه چند ماه زمان را از دست بدهیم و تازه یادمان بیفتد. حال که تصمیم بر این بوده است مربی ایرانی باشد، لاقل از فوتبال کشورمان شناخت دارد. اگر قرار باشد مربی خارجی بیاوریم تا بیاید و با فرهنگ و فوتبال ایران آشنا شود، همین زمان کم را نیز از دست می‌دهیم. آرزوی منی کنیم این تصمیمات غیر حرفه‌ای نیز در فوتبال ملی ختم به خیر شود.

با توجه به فرصت باقی‌مانده می‌توان از سرمربی تیم‌ملی انتظار موفقیت در قطر را داشت؟

درست است که سرمربیگری در جام جهانی برای همه یک افتخار بزرگ محسوب می‌شود، ولی سرمربی جدید باید بداند چه مسئولیت سختی را قبول می‌کند، انتظارات جامعه بسیار زیاد است و همه با توجه به در اختیار داشتن چند لژیونر امیدوار به صعود هستند. سرمربی باید برنامه داشته باشد. مشکل اصلی تیم‌ملی در زمان اسکوچیچ نداشتن برنامه بود و با تکیه بر توانایی‌های بازیکنان بازی‌ها را می‌بردیم، منتها بازی در جام جهانی و موفقیت در این رقابت کار هر تیمی نیست. به هیچ‌وجه نباید گول عملکرد انگلیس در لیگ ملت‌های اروپا را

بخوریم. طبیعی است که برنامه‌ریزی اصلی همه تیم‌ها برای جام جهانی باشد. اول از همه باید ساختار دفاعی تیم ترمیم شود. معتمد در دفاع ضعیف هستیم. در دو دوره گذشته جام جهانی با تکیه بر دفاع قوی توانستیم مقابل حریفان بزرگ دنیا نتایج آبرومندی به دست بیاوریم. نمی‌توان فقط به حمله متکی بود. در جام جهانی تیم‌ها در وهله نخست باید دروازه‌شان را حفظ کنند و در ادامه از موقعیت‌ها و تجربه بازیکنان استفاده کرد. امیدواریم نتایج تیم‌ملی آرام‌بخشی باشد برای مردم.

دودستگی بازیکنان چه تبعاتی برای تیم‌ملی دارد؟

یکی از نگرانی‌های من هم همین است. یک عده حامی اسکوچیچ بودند، یک عده علیه او. این کار هم غیر حرفه‌ای است و انتخاب سرمربی اصلاً به بازیکن ربطی ندارد. بازیکنان نباید وارد چنین مسائلی شوند. اینکه یک بازیکن در تیم خارجی موفق و مؤثر بوده است، دلیل نمی‌شود چنین رفتاری داشته باشد، به ویژه که آنها در فوتبال حرفه‌ای کار می‌کنند، بهتر از بقیه می‌دانند تصمیم‌گیری در مورد مربی ارتباطی به بازیکنان ندارد. این اتفاقات فقط مختص فوتبال ماست. این هم به خاطر بلبشوی حاکم بر فوتبال ایران است. اینجا هیچ چیز سر جای خودش نیست. لژیونرها در خارج از کشور تابع قوانین سخت باشگاه‌های خود هستند، ولی اینجا خبری از چنین قوانینی نیست و هر کسی به خودش اجازه می‌دهد هر حرفی بزند. فوتبال ایران ساختار حرفه‌ای و درست را ندارد و این مسئله در همه از کان این رشته به وضوح دیده می‌شود. حالا که بازیکنان هم تصمیم‌گیرنده شده‌اند، خدا جام جهانی را برای ایران به خیر بگذراند. امیدواریم اتفاقات تلخ گذشته در جام جهانی تکرار نشود. وقتی اختیارات بازیکنان بیشتر از مسئولیت‌شان باشد، احتمال دارد هر اتفاقی بیفتد، باید کسی را به عنوان سرمربی انتخاب کرد که بازیکنان روی او حساب کنند و او را بپذیرند. بازی‌گیرکنان سرمربی را قبول نداشته باشند، کار راحت‌تر است و می‌شود دودستگی را از بین برد، ولی اگر قبول نداشته باشند، باید فاتحه تیم‌ملی را خواند و در جام جهانی باید منتظر سه شکست باشیم.

چه آینده‌ای در انتظار تیم‌ملی ایران در قطر ۲۰۲۲ خواهد بود؟

برخی دیدگاه‌شان این است که در گروه آسانی قرار گرفتند. من هم نمی‌گویم کار غیرممکن است، ولی به شرطی که همه چیز سر جای خودش باشد، نه با این وضعیت. باید اردوهای تدارکاتی مناسب داشته باشیم و دیدارهای تدارکاتی برگزار کنیم. هیچ تیمی حاضر نیست با ما بازی کند چرا که آنها از مدت‌ها قبل برنامه‌ریزی‌شان را انجام داده‌اند و وقت خالی ندارند. ببینید کره‌جنوبی و ژاپن با چه تیم‌هایی بازی می‌کنند، ولی تیم ایران هنوز یک اردوی تدارکاتی مناسب نمی‌تواند داشته باشد. هر روز فرصت‌سوزی می‌کنیم و فیفا دی‌ها را از دست داده‌ایم و تازه رسیدهایم سر خط. نمی‌دانیم سرمربی کیست و قرار است چه برنامه‌ای داشته باشیم. نه رئیس فدراسیون داریم، همین رئیسه یک نفر را انتخاب و بعد از چند ماه همان نفر را عزل می‌کند. فوتبال ایران اصلاً وضعیت خوبی ندارد و در محافل بین‌المللی هر روز بیشتر از دیروز اعتبارمان را از دست می‌دهیم.

زمان شناسی

مثل تصمیم‌گیرندگان تیم ملی فوتبال

■ دنیا حیدری

حرف‌های‌شان را از مدت‌ها قبل یک‌کاسه کرده بودند، حتی قبل‌تر از جلسه‌ای که با چانه‌زنی بر سر کی‌روش و برانکو بین وزیر ورزش و میرشاد ماجدی برگزار شد؛ زم‌زمه‌هایی که به گوش اسکوچیچ هم رسیده بود که در اردوی قطر حاضر به همکاری شدن با برانکو نشد، با وجود این اما مرد کروات نیمکت تیم ملی چاره‌ای نداشت جز باور کردن حمایت‌های زبانی فدراسیون نشسین‌ها. هیچ جای بهانه‌ای نبود. در تمام مصاحبه‌ها تأکید می‌شد به حفظ کادر فنی و بهانه‌ای نمی‌ماند برای سرکشی اسکوچیچ، اما تمام اطمینان او در یک آن از بین رفت و حالا نوب دلدش چنان خالی شده که اگر تمام اتفاق‌ها شایعه‌ای بیش نباشد هم دیگر نمی‌توان روی اسکوچیچ حسابی کرد، نه به لحاظ فنی و نه روحی – روانی.

تصمیم‌اگر به برکناری مرد کروات بود ماه‌ها قبل باید این اتفاق رخ می‌داد. درست زمانی که موفق به کسب جواز حضور در جام جهانی شد. نه امروز که زمان زیادی از دست رفته و گزینه جدید بهترین مربی دنیا هم که باشد، کاری بسیار دشوار برای دستیابی به موفقیت دارد چرا که نه شناخت خوبی از بازیکنان دارد و نه فرصتی برای ایجاد هماهنگی مخصوصاً که رقابت لیگ‌های فوتبال به زودی در سرتاسر دنیا آغاز می‌شود و اکثر نفرات تیم ملی را نیز لژیونرها تشکیل می‌دهند و ایجاد هماهنگی بین آنها کار ساده‌ای نیست. از سوی دیگر زمان زیادی هم باقی نمانده و یکی از مشکلات عمده تیم ملی یافتن حریفی تدارکاتی است و مهیا نکردن شرایط به معنای سخت‌تر کردن سرمربی جدید برای ایجاد هماهنگی و رساندن تیم به مرز آمادگی است.

انتخاب اسکوچیچ با انتقادهای بسیار همراه بود، همچنین ادامه همکاری با او بعد از کسب جواز حضور در جام جهانی، با وجود این فدراسیون فوتبال همواره به گونه‌ای با این مقوله برخورد داشت که گویی تصمیمی برای ایجاد تغییر در کادر فنی تیم ملی فوتبال ندارد، اما دیگر کمترین شکی نیست که آقایان کوچک‌ترین تمایلی به ادامه همکاری با مرد کروات ندارند. هر چند این تصمیم با واکنش شدید برخی ملی‌پوشان مواجه شده است و دبیر کل فدراسیون فوتبال نیز تأکید می‌کند که هنوز هیچ چیز قطعی نیست اما حالا حتی اسکوچیچ هم به خوبی می‌داند که زیرپایش خالی شده و دیگر امدی به حمایت فدراسیون فوتبال ندارد، حتی با وجود تعارف‌هایی که امثال کامران‌فر تکه و پاره می‌کنند که یعنی هنوز اتفاق خاصی رخ نداده است!

تیم ملی فوتبال ایران درست در روزهایی که دیگر حریفانش در قطر به شدت در تدارک آماده‌سازی جهت حضور پر قدرت در جام جهانی هستند، در پلانکلیفی محض به سر می‌برد و حالا شرایطش به مصداق ضرب‌المثل گل بود و په سبزه نیز آراسته شد می‌ماند که پلانکلیفی آماده‌سازی حال‌نیکمت‌های و رأس کادر فنی را نیز شامل شده است و امیدوی هم نیست که آقایان تصمیم‌گیرنده که تا همین امروز هم زمان زیادی را هدر داده‌اند، حواس‌شان به ضیق وقت باشد، جهت یافتن سرمربی جدیداً تصمیمی که دیروز شاید می‌توانست اندک شانسش برای تیم ملی در پی داشته باشد اما امروز و بعد از هدر رفتن زمان دیگر کوچک‌ترین سوسودی در پی نخواهد داشت و تنها می‌تواند اوضاع را از این‌هم بغرنج‌تر کند، ضمن اینکه هزینه‌های مالی سنگینی هم بابت تسویه با اسکوچیچ و پرداخت هزینه‌های سرمربی جدید به فوتبال ایران تحمیل خواهد کرد.

نوستالژی

سرنوشت یکسان

«ویه‌را» و «اسکوچیچ»

■ شمیم رضوان

سرنوشت ویه‌را یقه اسکوچیچ را هم گرفت. مرد کروات تصورش را هم نمی‌کرد بعد از آن نمایشی که در دفاع از او به راه انداخته بودند، این گونه نابهنگام زیر پایش را خالی کنند، اما صعود به جام جهانی بعد از افتضاحی که ویلموتس بلژیکی به لطف انتخاب تاج به بار آورده بود هم نتوانست تضمین ادامه حضور او روی نیکمت تیم ملی فوتبال ایران باشد. درست مانند صعود خاطر‌دانگیژی که فوتبال ایران در میلیون استرالیا تجربه کرد و برای همیشه در خاطر ایرانی‌ها ثبت شد اما نتوانست ماندگاری ویه‌را روی نیکمت تیم ملی فوتبال ایران را به دنبال داشته باشد و با جدایی تلخ مرد برزیلی همراه بود؛ مربی‌ای که بعد از صعود ایران به جام جهانی ۱۹۹۸ فرانسه جایگاهش روی نیکمت تیم ملی فوتبال ایران به تومیسلاو ایویچ سپرده شد.

اواخر سال ۱۹۹۷، والدبرویه‌را فقط سه بازی مسئولیت ایران را به عهده گرفت. او فرصتی کوتاه داشت برای رسیدن به جواز حضور در جام جهانی؛ اتفاقی که رخ دادن آن به معجزه می‌ماند. با پایان دوره مختصر او اما معجزه‌ای که کمتر کسی انتظارش را داشت رخ داد و میلیون‌ها هوادار به خیابان‌ها رو‌بخندند برای گرفتن جشن صعود به جام جهانی؛ صعودی که بعد از ۲۰سال رخ داده بود.

وظیفه ویه‌را کاملاً روشن بود، رساندن ایران به جام جهانی بعد از ۲۰سال. این تنها دلیل نشستن او به جای مایلی کهن بود. اولین خان پلی‌آف برابر ژاپن بود که در گروه خود بعد از کره‌جنوبی در رده دوم قرار گرفته بود؛ دیداری که می‌توانست تکلیف را یسره کند اما شانس ایران به‌واسطه شگفتی که نتوانست تضمینی برای ماندن ویه‌را در کنار تیم باشد، درست مانند عبور موفق اسکوچیچ از مسیری سنگلاخی که نتوانست مستلوان را به ادامه همکاری با او مجاب کند.

بالا آمدیم. هم گروهی با کره‌جنوبی، امارات، عراق، سوریه و لبنان چالشی دوباره برای اسکوچیچ و شاگردانش بود؛ چالشی که باز هم با موفقیت پشت سر گذاشته شد. اسکوچیچ ایران را از این مرحله هم با اقتدار گذراند تا جایی‌که قبل از رسیدن به بازی بر گشت مقابل کره‌جنوبی و عراق در بازی با امارات کار صعود را تمام کرد و سریع‌ترین صعود تاریخ فوتبال ایران به جام جهانی را رقم زد. ایران با ۲۵ امتیاز صدرنشین شد تا حتی شکست در بازی تشریفاتی مقابل کره‌جنوبی هم مانع کارش نشود. ■■■

اسکوچیچ در اوج ناامیدی آمد؛ کاری که شاید هیچ مربی دیگری حاضر به انجام آن نبود اما مرد کروات فوتبال ایران آن را به بهترین شکل ممکن انجام داد. تیمی را هدایت کرد که بیشتر بازیکنانش در اروپا توپ می‌زدند و هر کدام‌شان ادعای خاص خودشان را داشتند اما اسکوچیچ آنها را متحد کرد تا در نهایت رسید به جام جهانی ۲۰۲۲ قطر. اینکه کجای این کار بزرگ ایراد فنی داشته که آقایان فدراسیون نشسین را مجاب به برکناری او می‌کند، هنوز جای سؤال است؛ اینکه چرا فدراسیون فوتبال اینگونه با قدرشناسی پاسخ تلاش‌های او را داد.

اسکوچیچ حالا تنها‌تر از همیشه است؛ مردی که حتی اگر ماندنی هم باشد، دیگر اقتدار گذشته را نخواهد داشت، هر چند فدراسیونی‌ها نسخه او را خیلی وقت پیش پیش‌پیدا‌ه‌اند.

گزارش
فریدون حسن
همین تصویر بیرون آمده از جلسه بعداز ظهر سه‌شنبه

گذشته فدراسیون فوتبال حکایت تنهایی درآگان اسکوچیچ را به خوبی نشان می‌دهد؛ تنهایی مردی که سریع‌ترین صعود ایران به جام جهانی را رقم زد.

■■■

اسکوچیچ یک نسوی میز و حلقه فدراسیونی‌ها سوی دیگر، به نگاه‌های‌شان دقت کنید، هیچ نشانی از صمیمیت و تأیید وجود ندارد. نه میرشاد ماجدی که با گوش‌اش سرگرم است و نه افشاریان و کامران‌فر و بقیه که با نگاه غضب‌آلود به سرمربی تیم ملی چشم دوخته‌اند و مثلاً حرف‌هایش را گوش می‌دهند. این جمع همان‌هایی هستند که تا همین هفته قبل می‌گفتند سرمربی ایران در جام جهانی فقط اسکوچیچ است و بس، فدراسیون با او قرارداد دارد و تا پایان جام جهانی هم بر سر قرار خود هستند، اما ناگهان ورق برگشت، کمیته فنی فدراسیون فوتبال رأی به عدم صلاحیت حضور اسکوچیچ روی نیکمت تیم ملی در جام جهانی داد.

تا جایی که یادمان می‌آید از کمیته فنی و مدیر فنی در فوتبال ایران به عنوان «کشک» یاد می‌شده و می‌شود. حالا این «کشک» کارش به جایی رسیده که یکی از موفق‌ترین مربیان تاریخ فوتبال ملی

برترین تیم‌های دنیا را هم به جالش می‌کشاند؛

اینکه مجبور باشی تمام بازی‌ها را ببری. چنین فشاری حتی ممکن است در بازی مقابل تیم‌هایی چون هنگ‌کنگ و کامبوج هم در‌دس‌ساز شود، چه رسد مقابل بحرین «چرک» و عراق همیشه مدعی،

با این حال اسکوچیچ تیمش را در عین ناامیدی روانه بحرین کرد و کاری کرد کارستان، هنگ‌کنگ و کامبوج که کیسه گل شدند، بحرین را ۳ بر صفر و ۲ امتیاز برای صعود لازم بود. چنین فشاری حتی در خانه‌اش تحقیر کردیم؛ کاری که سال‌ها چشم